

kommandes Mangel paa Kundskab, gaar da hen og ansætter en saadan mindre dygtig Mand, saameget mere som det eventuelle Tab ofte rammer den Forsikkrende og ikke Nøderen. Det er med saadanne Tilfælde for Die, at jeg anseer det for urigtigt, at det tilstedes, at Mennekeliv og Guds lægges i Hænderne paa Mænd, hos hvilke man ikke har Garanti for, om den Kundskab er tilstede, som den Mand maa besidde, der tilbørlig skal røgte sit Hverv.

Tscherning: Dersom dette Raisonnement var rigtigt, saa maatte det føre til, at det blev Regjeringen, der kom til at udnævne Besætningen paa ethvert Skib, thi det kan kun lidt nytte, at en Mand for en Række af Aar siden har taget Styrmandsexamen, naar han i den mellemliggende Tid er bleven forsømmelig og maastee endog fordruffen.

Indenrigsministeren: Som det er blevet anført af flere ærede Medlemmer og ligeledes af mig ved at forelægge Loven i Landstthinget, er der indkommet et meget stort Antal af Besværinger over den nye Søneringslov, som vedtoges her for 2 Aar siden. Jeg anfaae det for min Opgave paa den ene Side ikke at afvise en fornøjet Overveielse af Sagen, dog med stadigt Hensyn til, at der ikke blot bestaaer en Lov, men endog en nyhlig udkommen Lov, og at det ikke er ønskeligt at experimentere for meget frem og tilbage med Love, men paa den anden Side ikke uden videre at give efter for disse Fordringer, da det kunde føre meget vidt, dersom Regjeringen lod sig bestemme ved alle de Rastevinde, som saaledes kunne reise sig og virkelig altid reise sig, saasuart der fremkommer en ny Lov. Der er ikke mindste Spørgsmaal om, at en ny Lov altid træder visse Interesser, Vaner og Forbomme for nær, og at der til at gennemføre en ny Lov altid hører en vis Energi og — jeg tør næsten sige — en vis Tunghørighed imod Klagerne derover. Jeg har tænkt at kunne rede mig ud af dette Forhold ved at tage Hensyn til det af de fremkomne Besværinger, som jeg fandt at være ubetinget begrundet, og det var paa den Maade, at jeg kom til at fassætte Kommercelæstredrigtheden for Skibe i den indenrigske Fart til,

hvad der vist maa kaldes lempelige Vilkaar, 35 Kommercelæster; nu har Landstthinget sat 40. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at det, det kommer an paa, er Farvandet og ikke Skibets Størrelse. Jeg troer nu, at 35 Kommercelæster vilde have fyldbestgjort det virkelige Behov, men jeg skal dog ikke have nogen Indvending at gjøre imod, at det er blevet forandret til 40, hvorved man ogsaa opnaaer den Fordeel, at man faaer den samme Grændse i § 1 som i § 2. Forfaavidt man har meent, at der savnedes en passende Definition paa Farvandet, da kan jeg ikke være enig heri, thi § 1 henviser til § 2 i Loven om Søneringen, og denne henviser atter til Frd. af 10de Januar 1840, og saaledes kan man med lidt Flid komme paa det Nene med, hvad det er for et Farvand, hvor der ikke udfordres Logbog. — Jeg skal nu vende mig til § 2, uden dog i mindste Maade at finde mig foranlediget til at gaae ind paa det Spørgsmaal, der nu ikke foreligger, nemlig om Styrmandsexamen, men kun i Almindelighed bemærke, at man, Alt vel overveiet, meget godt kan ansee Styrmandsexamen for at være hensigtsmæssig, uagtet man er fuldkommen overbevist om, at det er fortræffeligt, at Svende- og Mesterprøver ere afftaffede; det er øiensynligt, at der er en ikke uvæsentlig Forskjel imellem disse to Ting, og jeg skal til, hvad der er anført, endnu føie, at selve Skibsnøderen ikke altid er den meest Interesserede; naar han har sit Skib vel asfureret, saa er han i pekuniær Henseende mindre berørt deraf, men det er alle Befragterne, dem, der have Guds i Skibet, og navnlig alle dem, der vove deres Liv, som ere de meest Interesserede. At Beviset for Tilstedeværelsen af gode Kundskaber for de Paagjældende er en vigtig Ting, er ligesaa klart, som at det vilde være urimeligt at betragte disse Poster som „Embeder“, skjøndt jeg jo ikke kan Andet end føle mig tiltalt af den Yttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning), at det vilde være et Middel til at faae dygtige Folk, naar Besættelsen blev lagt i Regjeringens Haand. Det hele Spørgsmaal om Examen skal jeg imidlertid som sagt ikke gaae ind paa, men kun holde mig til, hvad der i § 2 foreligger, og det er da den